

И нѣкоиси са покъсѣха: и дойдѣха по Болгарїа, да преподадѣтъ на своитѣ единнорѣдчици шото са навчили, и катѣ неможѣха да сторѣтъ нѣкоѣ полза, видѣха да живѣѣтъ нѣкоиси междѣ Власы, и нѣкоиси междѣ Грѣцы: и понѣже вѣстаха ѿ своѣтъ си рѣдѣ катѣ пограбленни, не шѣтъ и родѣтъ си да извѣѣтъ чи са Болгарини. И тогѣва развѣѣхъ и азъ, чи това ѣ Онова, коѣто ѿ малакъ слѣшамъ ѿ нѣкоиси, дѣто дѣматъ, чи ако прокоѣа нѣкоѣ Болгаринъ, погарча са, и нещѣ дасѣ дѣма кѣче Болгаринъ. Тогѣ ради и ти са жаловатъ, и съ мало премѣненїе частѣ повтѣратъ Вѣаггелскитѣ Оныѣ рѣчи, и дѣматъ: Но своѣ прїидѣхомъ, и своѣ насъ не прїѣша, елицы же прїѣша, и звѣлихомъ чѣдомъ и хъ нарицѣтисѣ. (1)

И така тѣѣзи рѣдове, Грѣцы, говорѣ, и Власи, макаръ да иматъ своѣ си многѣ, но и на нашитѣ мѣсто подаватъ, и радостнѣ ги воспрїѣматъ, и съ нашитѣ тѣхнитѣ ста-

(1) Іѣѣн: гл: ѣ. ст: ѣѣ.